



TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye siyasi tarihinin en önemli adli davalarından biri olan Ergenekon Davasının öncesi ve sonrası ile birlikte iktidar ilişkilerinde araç olarak konumlandırılmasının araştırılması, soruşturmanın adli ve siyasi boyutlarının tüm yönleriyle açığa çıkarılması, bu dava kapsamında oluşan kuşku ve çelişkilere dair toplumun aydınlatılması amacıyla Anayasa'nın 98'inci İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz.

İdris BALUKEN

HDP Grup Başkanvekili

Diyarbakır Milletvekili

GEREKÇE

Ergenekon davası, 12 Haziran 2007 tarihinde İstanbul'un Ümraniye ilçesinin Çakmak Mahallesi'nde bir gecekondu da 27 el bombası, TNT kalıpları ve fûnyelerin bulunmasıyla başlayıp zamanla genişleyen soruşturma neticesinde, üç İstanbul Cumhuriyet savcısının hazırladığı iddianamenin kabulüyle başlayan davadır. Soruşturma kapsamında gözaltına alınan 58'i tutuklu, 150'den fazla şüpheli hakkında; silahlı terör örgütü kurmak, hükümeti devirmek, Hükümeti görev yapamaz hale getirmek, terör örgütü kurmak ve yönetmek, silahlı terör örgütüne üye olmak, silahlı terör örgütüne yardım etmek, cebir ve şiddet kullanarak Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ortadan kaldırmak veya görev yapmasını engellemeye teşebbüs, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ne karşı halkı isyana tahrik, patlayıcı madde bulundurmak atmak ve bu suçlara azmettirmek, Cumhuriyet gazetesine patlayıcı madde atmak ve 17 Mayıs 2006'daki Danıştay saldırısına azmettirmek, devletin güvenliğine ilişkin gizli belgeleri temin etmek, kişisel verileri kaydetmek, askeri itaatsizliğe teşvik, halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik gibi suçlarından kamu davası açılmıştır.

Bu kamu davası, AKP hükümetinin dilinde sosyo-politik bir belleğe seslenmekteydi. Tüm iktidarlarda olduğu gibi AKP'nin dilinde Ergenekon davaları, siyaseti ordunun vesayetinden kurtarmak, darbelerle yüzleşmek ve demokrasiyi tesis etmek üzerine inşa edilmişti. Bu demokrasi söylemine toplumdan doğru büyük bir destek geldi. Bir anda ülke siyasetinin ana gündemlerinden biri haline gelen bu dava, siyasi aktörlerin çeşitli konumlar almasına sebep oldu. Davaların idari ve adli boyutlarını Gülen Cemaatine mensup kamu kurumlarına yerleşmiş kadrolar, AKP'nin verdiği siyasi destek ile gerçekleştirmekteydi. Ana muhalefet partisi ise Ergenekon davalarına açıktan karşıt bir tavır almıştı. Dönemin Başbakanı

Tayyip Erdoğan kendisini davanın savcısı ilan ederken, dönemin CHP Genel Başkanı Deniz Baykal ise davanın avukatı olduğu ilanında bulunmuştu.

Bizim ardılı olduğumu siyasi parti ve anlayış ise iki kamptan da ayrılarak Ergenekon davaları üzerine birkaç noktada yoğunlaşan tespitler yapmıştı. Birincisi, dava soruşturmasının etkin yürütülmediğine yönelikti. Çünkü Fırat'ın Doğusunda özellikle 90'lı yıllarda yaşanan hak ihlallerinin soruşturmaya dâhil edilmediği belirtilmişti. İkincisi, Ergenekon davaları etrafında şekillenen siyasetin bir demokrasi ve hukuk kavgası değil, iktidar kavgası olduğu tespitiydi. Son olarak ise, bu dava iktidar kavgası olmasından ötürü suçlu, suçsuz birçok kişiyi soruşturma içine dâhil etmesi bakımından cadı avı niteliği görmektedir, tespitiydi.

Aradan geçen dokuz yılda, siyasi geleneğimizin bu davaya ilişkin olarak tespitleri, çözümlemeleri ve davanın siyasi güç kavgası olduğuna dair kaygıları bugün kamuoyu tarafından da paylaşılmaktadır. Çünkü siyasi öznelerin bugünkü konumlanmalarına baktığımızda devlete egemen olma meselesi apaçık ortadadır. AKP-Gülen Cemaati ortaklığının bitmesi ve Saray-Ergenekon ittifakının başlaması bunun kanıtıdır. Bu yeni ittifak kapsamında, bir yandan Ergenekon sanıkları bir bütün olarak salıverilmekte ve Yargıtayca suçsuz ilan edilmekte, diğer yandan ise yeni ittifak kendisine Gülen Cemaati'ni bir düşman olarak yeni bir konumla birlikte döngüye dâhil etmektedir.

Tüm bu hengâme ve iktidar kavgalarına başka bir açıdan baktığımızda toplumsal refah ve demokratik yaşam için kaygılı alanlar belirlemektedir. Çünkü dokuz yıl süren Ergenekon davalarının, hukukun adalet ile tecellisi ve demokratik ülkenin inşası ile ilgili değil, devlet egemenliğine sahip olma kavgaları ile ilgili olduğu görülmektedir. Hukuk ve toplumun adalet ile yüzleşme beklentisi siyasi özneler arasında araçsallaştırılmıştır.

Açıktır ki, tüm bu dönem boyunca yürütme makamları tarafından toplum aldatılmaya çalışılmış, Fırat'ın doğusuna dokunulmaması ve cadı avına takılanlar boyutlarında ciddi mağduriyetler yaratılmış, hakikatler açığa çıkarılmadığı için demokratik cumhuriyet şansı es geçilmiştir. Yürütmenin konumlanması ve tavrı içerik değişse de biçimsel olarak benzer şekilde devam ederken TBMM'nin devreye girmesi ve tüm bu süreçleri, mağduriyetleri, yüzleşmeyi ve hakikatleri açığa çıkarması gerekmektedir.